

مقاله اصلی

ارزیابی ریسک و انطباق با قوانین مبتنی بر هوش مصنوعی در امنیت سایبری ابری

تیاگارا جان مانی چتیراونکاتا آشوک کومار بویینا^۱، ساندیپ رنگیننی^۳

^۱محقق مستقل، ساوت ویندزور، کنتیکت، ایالات متحده.

^۲محقق مستقل، کامینگ، جورجیا، ایالات متحده.

^۳محقق مستقل، وست هیلز، کالیفرنیا، ایالات متحده.

انویسنده مسئول: thiyaga1980@gmail.com

منتشرشده: ۲۹ مارس ۲۰۲۵

پذیرفته شده: ۱۱ مارس ۲۰۲۵

بازبینی شده: ۱۹ فوریه ۲۰۲۵

دریافت: ۱۴ ژانویه ۲۰۲۵

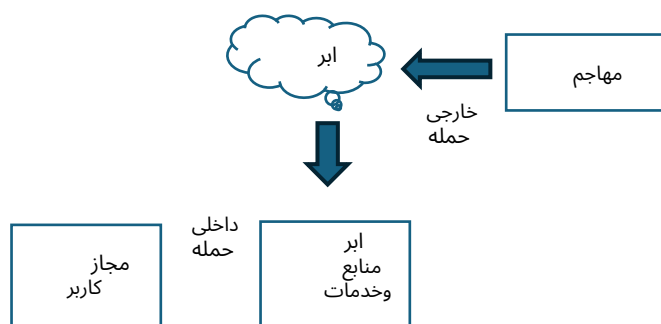
چکیده- رایانش ابری، انقلابی در زیرساخت های دیجیتال، می تواند به سازمان ها اجازه دهد تا در مقیاس وسیع فعالیت کنند. اگرچه رایانش ابری مزایای خود را دارد، اما با تهدیدات امنیتی جدیدی همراه است و بنابراین نیاز به فرآیندهای ارزیابی ریسک و انطباق دقیق دارد. با استفاده از یادگیری ماشینی و هوش مصنوعی برای بهبود تشخیص تهدید، خودکارسازی نظارت بر انطباق و کاهش آسیب پذیری ها، ما یک رویکرد ارزیابی ریسک امنیت سایبری ابری مبتنی بر هوش مصنوعی و انطباق با مقررات ارائه می دهیم. از تجزیه و تحلیل رفتاری، تشخیص ناهنجاری و تجزیه و تحلیل پیش بینی کننده برای شناسایی تهدیدات سایبری قبل از وقوع آنها استفاده می کنیم. سیستم های هوش مصنوعی با نظارت بر داده های جمع آوری شده از سیستم ابری برای الگوهای رفتاری تکراری که نشان دهنده تخلف هستند، تأخیر پاسخ را کاهش می دهند تا از نقض های امنیتی جلوگیری کنند. ارزیابی ریسک در زمان واقعی این چارچوب به سازمان ها اجازه می دهد تا اقدامات امنیتی را بر اساس اثرات و احتمالات بالقوه اولویت بندی کنند. هوش مصنوعی می تواند مجموعه داده های عظیمی را برای شناسایی شکاف های انطباق، توصیه راه حل ها و ارائه گزارش های آماده حسابرسی بررسی کند و در عین حال سربار عملیاتی و خطای انسانی را به حداقل برساند. معماری مقیاس پذیر و انعطاف پذیر برای پاسخگویی به خطرات جدید امنیت سایبری، آن را به یک سیستم ایده آل برای استفاده در محیط های چند ابری و ابر هیبریدی تبدیل می کند. این یک مزیت بزرگ برای شناسایی ریسک و نظارت بر انطباق است زیرا این سیستم پتانسیل یادگیری و سازگاری با گذشت زمان را دارد. این امر، دفاع در برابر تهدیدات APT، روز صفر و داخلی را تقویت می کند. ادغام هوش مصنوعی با سیستم های SIEM، پاسخ به حادثه و همبستگی تهدید در زمان واقعی را افزایش می دهد. برخی از مزایایی که سازمان ها می توانند با استفاده از هوش مصنوعی برای مدیریت انطباق از آن بهره مند شوند عبارتند از کاهش هزینه های حسابرسی، بهبود حاکمیت امنیتی و گزارش دهی سریع تر نظارتی. این یافته نشان دهنده ضرورت های هوش مصنوعی برای ایمن سازی محیط های ابری است و پذیرش بیشتر آن را در چارچوب های امنیت سایبری توصیه می کند. مطالعات آینده بر مدل های بهبود یافته مبتنی بر هوش مصنوعی در جهت امنیت سایبری، اولویت بندی قابلیت توضیح، استفاده اخلاقی از هوش مصنوعی و تطبیق مقررات تمرکز خواهد کرد.

کلمات کلیدی- اتوماسیون انطباق، امنیت ابری، هوش مصنوعی تشخیص ریسک، مدل سازی پیش بینی، تشخیص ناهنجاری.

۱. مقدمه

اکثر سازمان ها علاوه بر مدیریت داده ها، به سمت استفاده از پردازش نیز روی آورده اند. با این حال، با توجه به اینکه فضای ابری یک مرز جدید است، تهدیداتی برای امنیت فضای ابری وجود دارد که برای کاربران نهایی تازگی دارد، از جمله مسائل مربوط به انطباق، اگرچه فضای ابری مزایای متعددی مانند مقیاس پذیری، مقرون به صرفه بودن و انعطاف پذیری عملیاتی دارد.

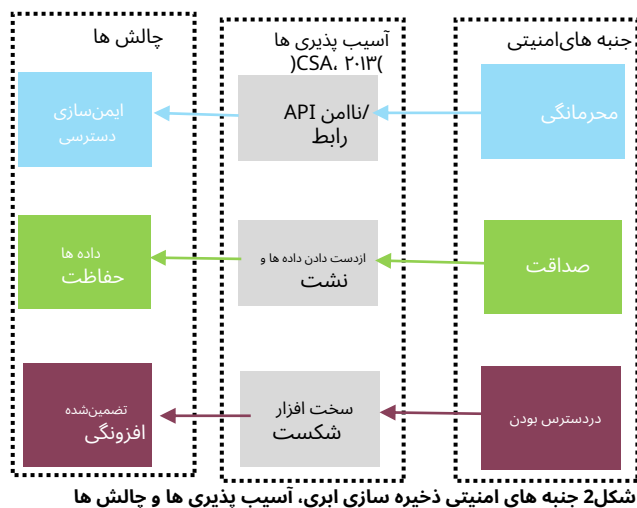
حملات سایبری به اندازه ای پیشرفته شده اند که مکانیسم های امنیتی موجود برای محافظت از زیرساخت های ابری کافی نیستند. به همین دلیل است که ارزیابی ریسک و راه حل های انطباق مبتنی بر هوش مصنوعی در افزایش امنیت و تضمین انطباق، اهمیت فزاینده ای پیدا کرده اند. در نهایت، قابلیت تحویل منحصر به فرد، مقرون به صرفه بودن و انعطاف پذیری ارائه شده توسط رایانش ابری، نحوه عملکرد کسب و کارها را تغییر داده است. با گسترش زیرساخت های ابری ما، مکانیسم های امنیتی قدیمی که در محیط های فناوری اطلاعات سنتی مؤثر بودند، در محیط های ابری فاقد کارایی بودند.

شکل ۱ مدل تهدید برای محاسبات ابری

این گذار ناشی از آن است که هوش مصنوعی، ارزیابی ریسک و چارچوب های انطباق را به طور قابل توجهی پویاتر کرده و توانایی آنها را برای مقابله فعال تر با چالش های امنیت سایبری افزایش می دهد. پیشرفت های هوش مصنوعی، با نظارت بر سیستم های ابری شما، به صورت بلادرنگ (real-time)، امکان پیشگیری از آسیب پذیری ها را فراهم می کند.

ارزیابی مبتنی بر سابقه حمله توسط وانگ سی و همکاران (۲۰۰۹) برای پیش بینی نقض های امنیتی آینده معرفی شده است. تحقیقات آنها نشان می دهد که چگونه هوش مصنوعی می تواند در تصمیم گیری برای اولویت بندی تهدیدها بر اساس احتمال و اثر، آگاهی بخش باشد و این برای کمک به شرکت ها جهت تمرکز منابع امنیتی در جایی که بهترین عملکرد را دارند، بسیار مهم است. طبق مطالعه آنها، برای رعایت مقرراتی از جمله NIST و ISO 27001، GDPR، HIPAA، این برنامه خاطرنشان می کند که راه حل های مبتنی بر هوش مصنوعی می توانند به طور مداوم سیاست های امنیتی را رصد کنند، نقض قوانین را شناسایی کرده و راه حل هایی را پیشنهاد دهند.

کار دیگری که با سیستم های امنیتی ابری ارتباط برقرار می کند و از هوش مصنوعی برای افزایش ممیزی های انطباق استفاده می کند، ارائه ی جانسن، واشینگتن (۲۰۱۱) است. این تحقیق می گوید راه حل های خودکار انطباق، با تولید گزارش های بلادرنگ و تضمین انطباق مداوم با مقررات سایبری، زندگی حساببران انسانی را ساده ترمی کنند. هوش مصنوعی برای نظارت بر مقررات می تواند به سازمان هادر کاهش خطرات قانونی و جریمه ها کمک کند. یکی از حوزه های جدایی ناپذیر چارچوب های امنیت سایبری مبتنی بر هوش مصنوعی، تشخیص پیشرفته ی تهدید است. جیا، آر. و همکاران (۲۰۲۱) نقش هوش مصنوعی در سیستم های SIEM، طبق یافته های آنها، سیستم های SIEM تقویت شده با هوش مصنوعی در شناسایی «تهدیدات داخلی، حملات روز صفر و حملات انکار سرویس توزیع شده (DDoS)» نسبت به هم تایان سنتی خود بسیار مؤثرتر عمل کردند. همچنین، کن، اس جی و همکاران (۲۰۱۵) بینش هایی در مورد ادغام امنیت سایبری مبتنی بر ZTA و هوش مصنوعی ارائه می دهند.

آنها کشف کردند که هوش مصنوعی می تواند احراز هویت کاربر را بهتر انجام دهد، دسترسی ممتاز را رصد کند و قوانین امنیتی را بر اساس ارزیابی ریسک تعیین کند. این تکنیک امنیتی تطبیقی، زیرساخت ابری امن را در برابر حمله داخلی و دسترسی غیرمجاز کاهش می دهد. اگرچه مزایای زیادی دارد، محققان برخی از مشکلات بالقوه ارزیابی و انطباق ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی را تشریح کرده اند. همانطور که لی، ای. و همکاران (2019) و رن، وای. و همکاران (2019) عناصر غیرقابل توضیح بودن را برای مدل های هوش مصنوعی شناسایی می کنند. نگرانی عمده دیگر، حریم خصوصی داده ها است (شن، دبلیو. و همکاران 2017 و وانگ، بی. و همکاران 2012). هوش مصنوعی باید در مورد داده های حساس به ابر هوشیار باشد تا نشست نکند. برای رفع این مانع، محققان قصد دارند مدل های هوش مصنوعی (XAI) قابل توضیح تری را توسعه دهند، ...

محیط هایی برای شناسایی تهدیدها از طریق تجزیه و تحلیل پیشرفته داده ها. چنین فناوری هوشمندی می تواند مقادیر زیادی از داده های شبکه را تجزیه و تحلیل کند تا الگوهایی را که می توانند نشان دهنده جرایم سایبری باشند، جستجو کند. این قابلیت پیشگیرانه، اثرات حادثه نقض امنیت را کاهش می دهد، دقت در تشخیص تهدیدها را بهبود می بخشد و زمان واکنش را کاهش می دهد. علاوه بر این، توسعه مدل های هوش مصنوعی، یادگیری مداوم را نیز ممکن می سازد که می تواند برای مدل های ارزیابی ریسک که می توانند برای سازگاری با محیط ابری در حال تغییر و خطرات سایبری نوظهور پیگیری شوند، مفید باشد. این استانداردها ممکن است از نظر حفظ اعتماد کسانی که به جمع آوری و نگهداری ایمن داده های حساس توسط سازمان علاقه مندهستند، ضروری باشند.

بررسی های خودکار، نظارت بر رعایت استانداردهای نظارتی در زمان تقریباً بلادرنگ، ایجاد سوابق شکاف های انطباق در زمان واقعی و غیره، همگی از جمله راه حل های انطباق مبتنی بر هوش مصنوعی هستند. این سطوح از اتوماسیون نه تنها سربار اداری کارکنان امنیتی را کاهش می دهد و احتمال خطای انسانی را از بین می برد، بلکه به سازمان ها اجازه می دهد تا تمرکز خود را بر مدیریت ریسک استراتژیک تغییر دهند تا به سرعت یک تهدید را برطرف کنند. چارچوب امنیت سایبری ابری: چگونه هوش مصنوعی (AI) می تواند ارزیابی ریسک و انطباق با مقررات را متحول کند. این بحث می کند که چگونه هوش مصنوعی به خودکارسازی برخی از حوزه های بحث برانگیز در حسابرسی کمک می کند و چگونه می توان با کاهش بارردیابی ریسک، بحث های انطباق را افزایش داد. راه حل های مبتنی بر هوش مصنوعی، سازمان ها را قادر می سازد تا یک معماری امنیت سایبری بسازند که نه تنها قادر به جلوگیری از حملات جدید است، بلکه به اندازه کافی چابک است تا با الزامات نظارتی در حال تحول سازگار شود.

۲. مرور ادبیات

علاقه روزافزون به رایانش ابری منجر به افزایش حجم ادبیات در مورد ارزیابی ریسک امنیت سایبری ابری با استفاده از هوش مصنوعی با توجه به انطباق با قوانین شده است. با روی آوردن سازمان ها به فضای ابری، حملات سایبری پیشرفته در محیط های ابری پیچیده و در نهایت بسیار پویا عمیق تر شده اند و تکنیک های امنیتی ابتدایی و فلفلی مانند ممیزی ها و محافظت در برابر نفوذ مبتنی بر قانون را آشکار می کنند. دانشمندان در مورد روشی برای به کارگیری ترکیبی از روش های هوش مصنوعی و یادگیری ماشینی برای مدیریت تشخیص تهدید، مدیریت ارزیابی ریسک و نظارت بر انطباق در فضای ابری گمانه زنی کرده اند. مطالعات متعددی بر نیاز حیاتی به ارزیابی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی برای فعال کردن تشخیص آسیب پذیری و پیشگیری از تهدید در زمان واقعی تأکید دارند.

درواقع، هر دو مدل یادگیری تحت نظارت و بدون نظارت در یادگیری ماشینی (ML) می توانند حجم قابل توجهی از داده های ترافیک شبکه را تجزیه و تحلیل کنند تا چرخه ها و نشانه هایی از یک حمله سایبری احتمالی را کشف کنند (Gritti, C. et al., 2015). به همین ترتیب، (2017) He, D. et al. توضیح می دهند که الگوریتم های یادگیری عمیق در مقایسه با مدل های رگرسیون سنتی، در کاهش مثبت های کاذب در تجزیه و تحلیل تشخیص مبتنی بر رفتار تهدید، بسیار مؤثر هستند. عوامل تجزیه و تحلیل پیش بینی نیز در ادبیات به عنوان یک جنبه کلیدی از امنیت سایبری پیشگیرانه مورد توجه قرار گرفته اند. یک روش شناسی ممکن برای ریسک هوش مصنوعی (AI)

مدیریت امنیت سایبری با استفاده از هوش مصنوعی، و تطبیق هوش مصنوعی با تهدیدات سایبری جدید.

ادغام هوش مصنوعی و بلاکچین مختص امنیت ابری و نظارت بر انطباق هنوز در حال انجام است. بررسی ادبیات به این نتیجه رسید که سازمان ها به طور قابل توجهی از ارزیابی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی و اتوماسیون انطباق بهره مند شده اند، که تشخیص تهدید، اولویت بندی ریسک و انطباق با مقررات را برای تقویت امنیت سایبری ابری بهبود می بخشد.

تحقیقات نشان می دهد که محافظت مبتنی بر هوش مصنوعی از طریق ممیزی ها، تجزیه و تحلیل های پیش بینی کننده و یادگیری ماشینی می تواند زیرساخت های ابری را ایمن کند.

بازبودن مدل های هوش مصنوعی، حریم خصوصی داده ها و مقیاس پذیری همچنان مسائلی مزمن هستند که نیاز به بررسی بیشتر دارند. با تکامل مداوم تهدیدات سایبری، سرویس های مبتنی بر هوش مصنوعی، جهت گیری امنیت ابری و مدیریت انطباق را شکل خواهند داد.

۲.۱ مطالعه اهداف

۱. بررسی عملکرد هوش مصنوعی در امنیت سایبری ابری.
۲. ایجاد چارچوبی برای ارزیابی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی.

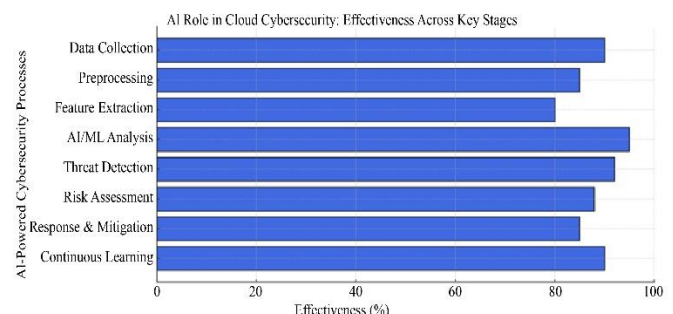
۳. برای افزایش شناسایی و پاسخ به تهدید در زمان واقعی.
۴. ارزیابی قابلیت و انعطاف پذیری هوش مصنوعی در مجموعه های ابری همزمان و ترکیبی.

۳. تحقیق و روش شناسی

خروجی مدل به شما نشان می دهد که مشکلات یا نگرانی ها چه می توانند باشند. اثربخشی ارزیابی های ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی را با رویکردهای سنتی تر امنیت سایبری برای تشخیص و مبارزه با حملات مقایسه کنید.

استراتژی هایی را برای ادغام مدل های هوش مصنوعی در زیرساخت های امنیت سایبری ابری موجود تدوین کنید. حلقه های بازخورد را می توان برای بهبود و تطبیق مکرر مدل در برابر تهدیدات جدید در نظر گرفت.

بررسی عملکرد هوش مصنوعی در امنیت سایبری ابری با رویکرد سازمان یافته ی این روش تحقیق آسان تر می شود. این تحقیق با جمع آوری داده ها و ادغام مدل ها، امیدوار است نشان دهد که چگونه هوش مصنوعی (AI) می تواند تشخیص تهدیدات ابری را بهبود بخشد.

ایمپورت کردن numpy به عنوان np
ایمپورت کردن pandas به عنوان pd
از sklearn.ensemble, IsolationForest را وارد کنید
از sklearn.metrics, classification_report را وارد کنید

np.random.seed(42)

np.random.normal(loc=0, scale=1, size=1000, 2((
normal_data =

ناهنجاری ها = 20, 2((np.random.normal(loc=3, scale=1, size=)

= np.array([0*1000 + 1]*20(
data = np.vstack((normal_data, abnormalities[labels

برچسب ها

df = pd.DataFrame(data, columns=['feature1', 'feature2'] df['label'] =

مدل = جنگل ایزوله (آلودگی = 0.05, حالت
تصادفی = 42)

model.fit_predict(df['feature1', 'feature2'][(
df['anomaly_score'] =

df['predicted_label'] = df['anomaly_score'].map))-1: 1, 1: 0((

گزارش = گزارش طبقه بندی (df['label', df['predicted_label']
چاپ("گزارش طبقه بندی:\n", گزارش)

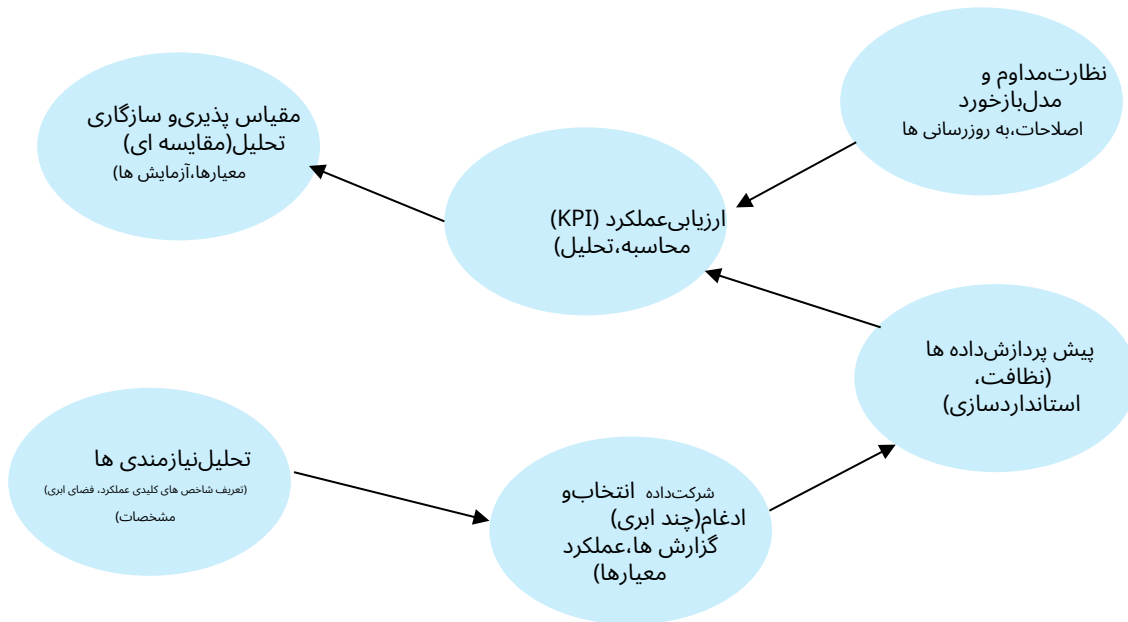
تشخیص ناهنجاری مبتنی بر هوش مصنوعی - به کارگیری مفاهیم در اینجا، خواهیم دید که چگونه می توان با استفاده از نمودار جریان زیر و نمونه کد پایتون، تشخیص ناهنجاری مبتنی بر هوش مصنوعی را پیاده سازی کرد، که به دستیابی به هدف ما که بهبود امنیت ابری است، کمک خواهد کرد. با متخصص بودن در این زمینه، می توانید نشانه های خطری مانند انتقال داده آهسته غیرطبیعی یا زمان طولانی غیرطبیعی برای ورود به سیستم را تشخیص دهید. در ارزیابی هوش مصنوعی، سه مدل اصلی یادگیری موجود را در نظر بگیرید: نظارت شده، بدون نظارت و نیمه نظارت شده.

ماددهای پرت را شناسایی می کنیم و تکنیک هایی را برای تشخیص ناهنجاری مانند جنگل های ایزوله و رمزگذارهای خودکار بررسی می کنیم. به عنوان مثال، مدل های انتخاب شده را می توان با استفاده از داده های تاریخی با الگوهای تهدید شناخته شده آموزش داد. این بخش در مورد یک فرآیند سیستماتیک ارزیابی تأثیر هوش مصنوعی بر امنیت سایبری ابری صحبت می کند. این تحقیق نشان می دهد که فناوری های هوش مصنوعی ممکن است تصمیم گیری ابری، شناسایی آسیب پذیری و تشخیص ناهنجاری را بهبود بخشند. مراحل به شرح زیر است: استخراج گزارش های فعالیت های ابری، گزارش های جریان و هشدارها، مانند گزارش های هشدار امنیتی ابری و ترافیک شبکه ایجاد شده با یک ارائه دهنده خدمات ابری (CSP). مجموعه داده های مختلف (دنیای واقعی و شبیه سازی شده) پوشش خوبی از هر دو جهت را تضمین می کنند.

پیش پردازش داده های جمع آوری شده: اطلاعات ناقص را پر کنید، موارد تکراری را حذف کنید و ویژگی ها را استانداردسازی کنید. انتخاب ویژگی به داده هایی مانند گزارش های سیستم، الگوهای دسترسی و حجم ترافیک اجازه می دهد تا با داده های بالقوه تأثیرگذار بهبود یابند.

فرض کنید سیستم های هوش مصنوعی نیاز به رشد و انعطاف پذیری در تنظیمات چند ابری و ترکیبی دارند. در این صورت، یک فرایند سیستماتیک برای جمع آوری داده ها، معیارهای عملکرد و تحقق بینش های عملی به ما کمک می کند تا مقیاس پذیری و انعطاف پذیری سیستم هوش مصنوعی را به درستی ارزیابی کنیم. در این تحقیق، بر پاسخگویی، استفاده از منابع و سازگاری بار کاری سیستم های هوش مصنوعی توزیع شده در زیرساخت های ابری مختلف تأکید شده است.

بینش ها به دنبال شاخص های آماری (و رفتاری) باشید که ممکن است نشان دهنده ی رفتارهای مشکوک باشند. می توان با استفاده از یک رویکرد سیستماتیک مبتنی بر روش های داده محور، انتخاب مدل و ارزیابی مستمر، یک نقشه راه برای ساخت یک چارچوب ارزیابی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی برای امنیت سایبری ابری ایجاد کرد. روش شناسی هدایت کننده ی فرایند توسعه می تواند به شرح زیر باشد:


```

(؛ ارزیابی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی
System.out.println)""""
===", false(؛ خلاصه
"""; System.out.println)evaluator.toSummaryString)""""
System.out.println)""""
نتایج اعتبارسنجی متقابل
=="; ماتریس درهم ریختگی
(؛ System.out.println)evaluator.toMatrixString)""""
System.out.println)evaluator.toClassDetailsString)

(؛ مجموعه داده naiveBayes.buildClassifier)

برای (عدد صحیح i > 5; ++i = 0) {
    پیش بینی دوگانه =
    naiveBayes.classifyInstance(dataset.instance)i(؛
    System.out.println) "نمونه" + i + " ریسک
    احتمال: " + پیش بینی "؛
    {
        گرفتن (استثنا e) {
            e.printStackTrace();
        }
    }
}
  
```

```

وارد کردن weka.core.Instances:
فایل weka.core.converters.ConverterUtils.DataSource را وارد کنید؛
weka.classifiers.bayes.NaiveBayes را وارد کنید؛
وارد کردن weka.classifiers.Evaluation:

وارد کردن java.util.Random:

کلاس عمومی try { void main(String[] args) {
} RiskAssessmentFramework } public static

منبع داده
=new DataSource) "cloud_security_data.arff" ( =
(؛ source.getDataSet = مجموعه داده
dataset.setClassIndex) dataset.numAttributes) ( - 1(؛

NaiveBayes تابع new NaiveBayes = تابع NaiveBayes(؛

ارزیابی کننده = ارزیابی جدید (مجموعه داده)؛
naiveBayes)evaluator.crossValidateModel، مجموعه داده،
10، تصادفی جدید (1)؛
  
```

ارزش ها('برتری', 'سازگاری', '۹.۲۵)؛

ایجادیا جایگزینی رویه تابع
 print_avg_response_time()
 عدد: v_multi_avg;
 عدد: v_hybrid_avg;
 شروع
 انتخاب میانگین (مقدار متریک)
 به v_multi_avg
 از ai_performance_metrics که در
 آن cloud_type = 'چند ابری'
 و metric_name = 'زمان پاسخ';

انتخاب میانگین (مقدار متریک)
 به v_hybrid_avg
 از ai_performance_metrics که
 در آن cloud_type = 'ترکیبی'
 و metric_name = 'زمان پاسخ';

MultiCloud و Hybrid: 'DBMS_OUTPUT.PUT_LINE'
 ' | | v_multi_avg;
 DBMS_OUTPUT.PUT_LINE'
 ' | | v_hybrid_avg;
 DBMS_OUTPUT.PUT_LINE'
 پایان؛

شروع
 زمان پاسخ میانگین چاپ؛
 پایان؛

با استفاده از این مطالعه و چارچوب روش شناختی، می توان
 مقیاس پذیری و انعطاف پذیری هوش مصنوعی در سیستم های چندابری و
 ترکیبی را به صورت سیستماتیک اندازه گیری کرد. با جمع آوری و پاکسازی
 داده ها از منابع ابری متعدد، ارزیابی شاخص های کلیدی عملکرد و نظارت بر
 عملکرد سیستم به صورت بلادرنگ، سازمان ها می توانند اطمینان حاصل
 کنند که راه حل های مبتنی بر هوش مصنوعی آنها در سناریوهای عملیاتی
 متنوع، انعطاف پذیر و سازگار باقی می ماند. این مثال واقع گرایانه از کد
 PL/SQL نشان می دهد که چگونه می توان چنین شاخص های عملکردی را
 در یک سیستم پایگاه داده واحد جمع آوری و تجزیه و تحلیل کرد و از
 تصمیمات مبتنی بر داده برای تنظیم هوش مصنوعی در یک محیط امنیت
 سایبری ابری پشتیبانی کرد.

۴. یافته ها

۱. ارزیابی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی، تشخیص کلی
 ناهنجاری ها و فعالیت های مشکوک در محیط های ابری را
 بهبود می بخشد و امکان تشخیص تهدید در زمان واقعی را
 فراهم می کند [14]. مدل های یادگیری ماشین می توانند در
 میان انبوهی از سوابق امنیتی، حملات احتمالی را سریع تر و
 دقیق تر از روش های مبتنی بر قانون قبلی جستجو کنند.
 ۲. حسابرسی امنیتی اتوماسیون که توسط هوش مصنوعی (AI)
 پشتیبانی می شود، انطباق با الزامات انطباق اجباری (مانند
 GDPR، HIPAA، ISO 27001 و NIST) را تضمین می کند.
 کاهش تلاش های دستی نه تنها ...

ایجاد جدول BY DEFAULT ON NULL AS IDENTITY
 NUMBER GENERATED
 (metric_id, ai_performance_metrics)
 نوع ابر (VARCHAR2)30، نام متریک
 (VARCHAR2)30، مقدار متریک
 شماره،

تاریخ پیش فرض سیستم را وارد کنید
 محدودیت pk_ai_performance_metrics کلید اصلی
 ((metric_id))؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('چندکلاود'، 'زمان پاسخ'، 12.5)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('ترکیبی'، 'زمان پاسخ'، 10)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('OnPrem'، 'زمان پاسخ'، ۱۵.۷۵)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('لبه'، 'زمان پاسخ'، 8.25)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('چند ابری'، 'مقیاس پذیری'، ۷.۰)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('ترکیبی'، 'مقیاس پذیری'، 8)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('OnPrem'، 'مقیاس پذیری'، 6)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('لبه'، 'مقیاس پذیری'، 9)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 مقادیر ('چند ابری'، 'سازگاری'، 8.5)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 ارزش ها ('ترکیبی'، 'سازگاری'، ۷.۷۵)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)
 ارزش ها ('OnPrem'، 'سازگاری'، ۷.۰)؛

وارد کردن در معیارهای عملکرد ai (نوع ابر، نام متریک،
 مقدار متریک)

۶. از ابزارهای اصلاح خودکار مبتنی بر هوش مصنوعی برای خنثی کردن تهدیدهای امنیتی قبل از تبدیل شدن به بحران استفاده کنید.
۷. یکی دیگر از اقدامات پیشگیرانه ای که سرویس های امنیت سایبری از آن استفاده می کنند، تجزیه و تحلیل های پیش بینی کننده برای شناسایی و از بین بردن خطرات امنیتی قبل از تبدیل شدن آنها به یک مشکل است.
۸. بینش های هوش تهدید و بینش های هوش تهدید اعمال شده توسط هوش مصنوعی و بینش های هوش تهدید اعمال شده توسط شخصیت را برای غلبه بر تهدیدهای سایبری در حال تحول به اشتراک بگذارید.

۵. نتیجه گیری

هوش مصنوعی که ارزیابی ریسک و اتوماسیون انطباق را اطلاع رسانی می کند، پتانسیل امنیت سایبری ابری را ارائه می دهد و توانایی سازمان ها را در شناسایی، نظارت و کاهش خطرات سایبری به طور قابل توجهی افزایش می دهد. رویکرد هوش مصنوعی به دلیل الگوریتم های پیشرفته یادگیری ماشین، تهدیدات را بسیار کارآمدتر از روش های سنتی ارزیابی و تفکیک می کند. اولویت بندی مبتنی بر ریسک و تهدیدات کلیدی می تواند به تیم های امنیتی در بهینه سازی تخصیص منابع و زمان واکنش کمک کند. علاوه بر این، اتوماسیون انطباق با هوش مصنوعی تضمین می کند که استانداردهای نظارتی مانند ISO 27001، GDPR، HIPAA و NIST به طور مداوم رعایت می شوند و خطر عدم انطباق و جریمه های مرتبط را به حداقل می رسانند. با این حال، این مزایا با تعدادی موانع همراه است که باید برطرف شوند.

شفافیت مدل هوش مصنوعی یک چالش کلیدی است زیرا متخصصان امنیت برای ایجاد اعتماد و اصلاح استراتژی های پاسخ به حوادث، به قابلیت توضیح برای تصمیمات مبتنی بر هوش مصنوعی نیاز دارند. در موقعیت های چند ابری و ترکیبی، مقیاس پذیری و چابکی نیز نیازمند مدیریت داده های استاندارد و ادغام یکپارچه هوش مصنوعی در پلتفرم های ابری عمومی و خصوصی هستند. از آنجایی که سازمان ها باید در مورد امنیت سایبری پیشگیرانه عمل کنند، باید با ایجاد چارچوب های قابل توضیح هوش مصنوعی (XAI)، به اشتراک گذاری اطلاعات تهدید و توسعه مدل های هوش مصنوعی که به طور مداوم در حال یادگیری هستند، از هوش مصنوعی به طور کامل بهره ببرند. به روزرسانی منظم مدل های هوش مصنوعی با اطلاعات تهدید می تواند به تقویت دفاع امنیتی ابری کمک کند و به سیستم های امنیتی اجازه دهد تا به تهدیدات سایبری جدید پاسخ دهند. در نهایت، یک رویکرد هوشمند، مقیاس پذیر و بسیار مؤثر برای امنیت سایبری ابری، ارزیابی ریسک و راه حل های انطباق مبتنی بر هوش مصنوعی است. به طور خلاصه، هوش مصنوعی در امنیت سایبری به سازمان ها کمک می کند تا از طریق اتوماسیون مبتنی بر هوش مصنوعی، ارزیابی ریسک در زمان واقعی و قابلیت های پیش بینی، با چشم انداز در حال تحول تهدیدات سایبری سازگار شوند - سازمان ها را قادر می سازد تا تاب آوری امنیتی خود را افزایش دهند، خطرات را به حداقل برسانند و از انطباق با مقررات اطمینان حاصل کنند.

بنیانه تأمین مالی

نویسندگان این تحقیق را به طور کامل تأمین مالی کردند.

راهی برای محدود کردن نقض انطباق و همچنین افزایش کارایی حسابرسی.

۳. اکنون، آنها می توانند از ارزیابی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی برای رتبه بندی تهدیدات امنیتی بر اساس شدت استفاده کنند. تمرکز بر بزرگترین آسیب پذیری ها، تیم های امنیتی را قادر می سازد تا قبل از شروع حملات داده ها، از آنها جلوگیری کنند.

۴. حتی با وجود تفاوت در پلتفرم ها، مدل های هوش مصنوعی در پلتفرم های زیرساخت چند ابری و ترکیبی انعطاف پذیر هستند و نظارت امنیتی مداوم را در نقاط کنترل یادگیری ماشینی تضمین می کنند.

۵. اگرچه این امر باید ادغام موفقیت آمیز داده ها را در روزهای اولیه تضمین کند، واقعیت این است که مدیریت داده ها به اندازه کافی استاندارد نشده است تا اطمینان حاصل شود که مسائل ادغام داده ها در هوش مصنوعی مزم نمی شوند.

۶. مشکل قابلیت توضیح مرتبط با راه حل های امنیت سایبری مبتنی بر هوش مصنوعی، درک ارزیابی های ریسک تولید شده توسط هوش مصنوعی را برای متخصصان امنیت چالش برانگیزی می کند.

۷. بهبود شفافیت مدل برای ایجاد اعتماد و بهبود مهارت های تصمیم گیری حیاتی است.

۸. از آنجایی که تهدیدهای سایبری دائماً در حال تغییر هستند، مدل های هوش مصنوعی امنیتی باید مرتباً بر روی مجموعه داده های جدید امنیت سایبری بازآموزی شوند. چارچوب های هوش مصنوعی تطبیقی که هوش تهدید در زمان واقعی را در خود جای می دهند تا دقت تشخیص را به میزان قابل توجهی بهبود بخشند.

۴.۱ پیشنهادات

۱. از رویکردهای هوش مصنوعی قابل توضیح (XAI) برای افزایش قابلیت تفسیر ارزیابی های ریسک استفاده کنید. توضیحات مفصلی از فرآیندهای تصمیم گیری هوش مصنوعی را در اختیار تحلیلگران امنیتی قرار دهید.

۲. ایجاد راهکارهای هوش مصنوعی مستقل از فضای ابری که برای ممیزی انطباق در سراسر ابرها کار می کنند. از یکپارچه سازی های مبتنی بر API برای خودکارسازی ممیزی های امنیتی و پشتیبانی از اتوماسیون انطباق در لحظه استفاده کنید.

۳. از سیستم های امتیازدهی ریسک مبتنی بر هوش مصنوعی برای اولویت بندی و اولویت بندی منابع استفاده کنید. فرآیندهای پاسخگویی خودکار را برای تهدیدهای پرخطر ایجاد کنید و در عین حال وقفه در تلاش های کم خطر را به حداقل برسانید.

۴. از داده های جدید که به طور مداوم در مدل های سیستم های هوش مصنوعی برای هوش تهدیدات سایبری به روزرسانی می شوند، استفاده کنید. روش های یادگیری فدرال را برای بهبود سازگاری مدل در عین حفظ حریم خصوصی داده ها بررسی کنید.

۵. سیاست های یکپارچه ی مدیریت داده ها را پیاده سازی کنید که انسجام را در نظارت امنیتی مقیاس پذیر و مبتنی بر هوش مصنوعی فراهم می کند و ابرهای عمومی، خصوصی و ترکیبی را در بر می گیرد. برای بهبود مدل هوش مصنوعی، بر عادی سازی و غنی سازی داده ها تمرکز کنید.

منابع

- [1] کلمنتاین گریته، ویلی سوسیلو، و توماس پلانارد، «مالکیت داده های پویا و قابل اثبات کارآمد با قابلیت تأیید عمومی و حریم خصوصی داده ها»، امنیت اطلاعات و حریم خصوصی: 20^{هفتم کنفرانس استرالیا، بریزبن، کوئینزلند، استرالیا}، صفحات ۳۹۵-۴۱۲، ۲۰۱۵. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [2] دیبائو هی و همکاران، «ناامنی یک پروتکل حسابرسی عمومی مبتنی بر هویت برای داده های برون سپاری شده در ذخیره سازی ابری»، علوم اطلاعات، جلد ۳۷۵، صفحات ۴۸-۵۳، ۲۰۱۷. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [3] وین ای. جانسن، «قلاب های ابری: مسائل امنیتی و حریم خصوصی در رایانش ابری»، ۴۴^{هفتم کنفرانس بین المللی علوم سیستم هاوایی}، 2011. Kauai, HI, USA, pp. 1-10, [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [4] رو جیا و همکاران، «مروری سیستماتیک بر رویکردهای زمان بندی در پلتفرم های ابری چند-مستاجر ای»، فناوری اطلاعات و نرم افزار، جلد ۱۳۲، ۲۰۲۱. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [5] اسنهال جی. کین و دیپتی پی. تنگ، «مروری بر تکنیک های تشخیص نفوذ برای محاسبات ابری و چالش های امنیتی»، ۲^{هفتم کنفرانس بین المللی الکترونیک و سیستم های ارتباطی، کویمباتور، هند}، صفحات ۲۲۷-۲۳۲، ۲۰۱۵. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [6] آپینگ لی، شوانگ تان، و یان جیا، «روشی برای دستیابی به یکپارچگی داده های قابل اثبات در محاسبات ابری»، مجله ابررایانه ها، جلد ۷۵، صفحات ۹۲-۱۰۸، ۲۰۱۹. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [7] یونگجون رن و همکاران، «مالکیت داده های قابل اثبات مبتنی بر انتساب در ذخیره سازی ابری عمومی»، ۱۰^{دهمین کنفرانس بین المللی پنهان سازی هوشمند اطلاعات و پردازش سیگنال چند رسانه ای، کیتاکوشو، ژاپن}، صفحات ۷۱۰-۷۱۳، ۲۰۱۴. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [8] ونتینگ شن و همکاران، «طرح حسابرسی ابری امن با وزن کم و حفظ حریم خصوصی برای کاربران گروهی از طریق واسطه شخص ثالث»، مجله کاربردهای شبکه و کامپیوتر، جلد ۸۲، صفحات ۵۶-۶۴، ۲۰۱۷. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [9] بویانگ وانگ، بایوچون لی، و هو لی، «ناکس: حسابرسی با حفظ حریم خصوصی برای داده های مشترک با گروه های بزرگ در فضای ابری»، مجموعه مقالات کنفرانس بین المللی رمزنگاری کاربردی و امنیت شبکه، برلین، هایدلبرگ، جلد ۷۳۴۱، صفحات ۵۰۷-۵۲۵، ۲۰۱۲. [کراس رف] [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]
- [10] کانگ وانگ و همکاران، «تضمین امنیت ذخیره سازی داده ها در محاسبات ابری در کیفیت خدمات»، مجموعه مقالات 17^{هفتم WQOS IEEE}، جلد ۱، صفحات ۹۱-۹۹، ۲۰۰۹. [گوگل اسکالر] [لینک ناشر]